

Phẩm 25: LA-VÂN (10 bài kệ)

Xưa con từng làm vua
Làm chủ nước Ma-kiệt
Với đông đảo nhân dân
Cai trị bằng nhân nghĩa.
Lúc ấy có Tiên nhân
Uống nước trong hào rãnh
Liên đi đến chở con
Trình tấu con như vậy:
“Đại vương, tôi là giặc
Uống trộm nước của Ngài
Xin hãy trách phạt tôi
Như tri người trộm cắp.”
Lúc đó con liền đáp:
“Tiên nhân giữ pháp được
Tôi tha thứ cho ngài
Cứ đi, tùy ý thích.”
“Đại vương, tôi hổ nghi
Tôi ấy chưa trừ được
Xin hãy trách phạt tôi
Để tiêu trừ tội chướng.”
Con nhốt ông sau vườn
Rồi quên luôn sáu ngày
Sau sáu ngày qua rồi
Cũng không cho ăn uống
Do nhân duyên như vậy
Dù không có ác ý
Vẫn đe dọa ngực Hắc thằng
Bị đốt sáu vạn năm.
Do dư ương thuở xưa
Nay thọ sinh lần cuối
Phải ở trong bụng mẹ
Sáu năm mới được sinh.
Chưa từng khởi loạn ý
Thân, miệng không phạm tội
Mới biết được thật quả
Tôi phước không lìa mình.
Như vậy ngài La-vân
Ở giữa các Tỳ-kheo
Bên ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

M